

بسمی الّذی به ماج بحر البیان و هاج عَرَفَ الرَّحْمَن

حمد مالک ملک و ملکوت را سزا که بکلمه علیا ارض و سما را بطراز هستی مزین فرمود و علم یفعل ما یشاء را بر اعلی علم عالم برافراخت سطوت اُمرأ و ظلم و جهل علما او را از ذکر افق اعلی منع نمود تعالی سلطانه و تعالی برهانه و تعالی حجته و عظمت سلطنته هذا یوم فیه نطقت السّدره اُمام وجوه البریة ولكنّ النَّاس فی حجاب غلیظ قل تالله قد اتی الیوم و القوم فی ضلال مبین اخذوا اوهامهم و نبذوا الههم اَلَا اَنَّهُمْ مِنَ الْغَافِلِینَ قَدْ اَرْتَفَعِ النَّدَاءُ مِنْ اَفْقِ عِکَّاءَ وَ النَّاسِ اَکْثَرَهُمْ فِی بُعْدِ مِیْنِ
یا ایها المذکور لدی المظلوم لعمر الله اذان و ابصار از برای مشاهده و اصغاء آنچه در این ایام از افق اعلی ظاهر و مرتفع است خلق شده و لکن ممنوع مشاهده میشوند قد منعتهم اعمالهم و حجبتهم اوهامهم و هم لا یفقهون از قبل در یکی از الواح اینکلمه علیا از قلم مظلوم جاری یا ابن اسمی اگر عالم روح بتمامه بقوه سامعه تبدیل شود میتوان گفت لایق اصغاء این نداشت که از افق اعلی مرتفع والا این آذانهای آلوده بقصص کاذبه لایق اصغاء نبوده و نیست از حق بطلبید کل را مؤید فرماید بر آنچه که از برای آن از عدم بوجود آمده اند ندا بشأنی مرتفع که از برای احدی مجال انکار نه از اول ایام الی حین من غیر ستر و حجاب ناس را بما یقرّبهم و یعرّفهم و یرفعهم و یعزّمهم دعوت نمودیم ظلم عالم حجاب نشد و ضرش حایل نگشت و چون نور امر از آفاق عالم فی الجملة اشراق نمود نفوسی از خلف حجاب با اسیاف بغضا بیرون آمده قصد آفتاب حقیقت نمودند کذلک سوّلت لهم انفسهم لعمری اَنَّهُمْ لَا یَفْقَهُونَ هِزَارَ وَ دِوِیَسْتَ سَنَهَ حِزْبِ قَبْلِ بَاسْمَا مُتَشَبِّثٍ وَ بَرِ اصْنَامِ هَوٰی عَاكِفٍ وَ دَرِ یَوْمِ جِزَا ظَاهِرٍ شَدَّ اَزْ اِیْشَانِ اَنّٰجِیْهِ کَهْ قَلَمِ اَعْلٰی گریست و لوح بندبه مشغول

از صدر اسلام الی یومنا هذا علمائیکه خود را هادی ناس و حافظ شریعة الله میشمردند احدی از ایشان از کیفیت ظهور آگاه نه حال بر آنجناب و نفوس مقدسه مطمئن لازم و واجب که عباد بیچاره را حفظ فرمایند که مباد مجدّد باوهامات قبل مبتلا شوند اینمظلوم جمیع بلایا را حمل نمود لاجل تطهیر قلوب و تزکیه نفوس که شاید مقصود را بیابند و از اثمار سدره مبارکه که امام وجوه عالم مرتفع است محروم نمانند امروز حقیقت سدره منتهی مرتفع و خیر کثر بقا مسموع و لکن عباد اکثری غافل و معجوب در لیالی و ایام بایادی ظنون و اوهام شهرها بنا نمودند و نفوسی ذکر کردند و جمیع ناس منتظر که امور مذکوره ظاهر شود و فوز و فلاح خود را در ظهور هیاکل موهومه میدانستند و خلق بمفتریات مذکوره مشغول لذا چون فجر ظهور دمید و تجلیات انوار نیر حقیقت از افق ارادة الله مشرق کل اعراض نمودند الا معدودی از اصحاب حضرت شیخ علیه بهاء الله الابهی ایکاش بان اکتفا میکردند بالاخره علمای بلاد مع تابعین بسب و لعن ناطق و همچنین فتوی بر سفک دم اطهر دادند مقصود از این اذکار اینکه آنجناب لوجه الله قیام نمایند بر آنچه که سبب حفظ عباد است از ظنون کاذبین و مفترین حال مجدّد جمعی بترتیب حزبی مثل حزب قبل مشغولند نسل الله ان یحفظ عباد من ظنونهم و اوهامهم و یقرّبهم الیه اَنَّهُ اَعْلٰی کَلِّ شِیْءٍ قَدِیْرٍ اَمْرٍ اَمَّ الْکِتَابِ ظَاهِرٍ وَ نَاطِقِ عَالَمٍ رَا اَزْ قَبْلِ وَ بَعْدِ بِکَمَالِ تَصْرِیحِ تَبْلِیغِ فَرْمُودِهِ وَ بَیْنِ اَیَّاتِ بَاهِرَاتِ مَحْکَمَاتِ نَاطِقِ یَا مَعْشَرَ الْعُلَمَاءِ ضَعُوهَا اَقْلَامُکُمْ قَدْ تَحَرَّکَ الْقَلَمُ الْاَبْهٰی فِی الْاَفْقِ الْاَعْلٰی وَ ذَرَوْا مَا الْاَفْتَمُوْهُ بَایَادِی الظُّنُونِ وَ الْاَوْهَامِ تَاللهِ الْحَقِّ قَدْ فَتَحَ بَابَ الْعِرْفَانِ بِمِفْتَاحِ الْاِیْقَانِ وَ اَنَّهُ کِتَابُ اَنْزَلَهُ الرَّحْمَنُ فَضْلاً مِنْ عِنْدِهِ وَ هُوَ الْفَضَّلُ الْکَرِیْمُ وَ هَمْجِنِیْنِ دَرِ بَارَهُ مَلُوکِ اِیْنِکَلْمَهُ عَلِیَا وَ اَیَّهٖ کِبْرِی نَازِلِ یَا مَعْشَرَ الْمَلُوکِ قَدْ اَتٰی الْمَالِکِ وَ الْمَلِکِ لله الْمَهِیْمِنِ الْقِیُّومِ وَ بَیْنِ اَیَّاتِ مَحْکَمَاتِ کُلِّ رَا دَعُوْتِ نَمُوْدِیْمِ

هو التّاطق في ملكوت البيان

نور الانوار من افق سمآء الاسرار على السّرّ المستسرّ و السّرّ المقنّع بالسّرّ قد كان على هيئة الالف القائمة في ديباج الكتاب الاعظم بعد البآء و الهآء بالحقّ مشهوداً بها دارت افلاك المعانى و البيان و استوى الرّحمن على عرش البرهان و اظهر ما كان عن الابصار بالعدل مستوراً طوبى للّذين طاروا باجنحة الايقان في هذا الهوآء الّذى يسمع من هزيز ارياحه قد اتى الموعد بسلطان كان في امّ الكتاب من قلم الوهّاب بالحقّ مسطوراً يا ملاً الارض ضعوا الكتب و الاقلام قد ظهر امّ الكتاب في المآب امام وجوه الاحزاب و القلم ينطق بالحكمة و البيان و يتحرّك على ذكر الّذين نزل لهم في قيوم الاسماء ما انجذب به فؤاد من كان في سرّ السّرّ امام الوجه بالحقّ مذكوراً كذلك اظهرنا من خزائن قلمي الاعلى لثالى الذّكر و الثّنآء بامواج بحر علمى الّذى كان امام الابصار من غير السّرّ مشهوداً

انظروا يا اهل البهآء آياته الكبرى ثمّ انصروه بجنود العدل و الانصاف و لا تكونوا من الّذى كان عن بحر الفضل بالعدل محروماً كذلك خرق القلم الاعلى حجابات ملاً الانشآء و اسمعهم ما قرّبهم الى مقام كان عن العرفان مرفوعاً سبحانه الّذى انزل الآيات و اظهر البيّنات و عرفّ العباد نبأه الاعظم الّذى به اضطربت افئدة الامم الّا من انقضته يد الاقتدار بسلطان كان على العالمين محيطاً قل يا ملاً العرفان تالّله انفطرت سمآء الاوهام و اتى الرّحمن بامر لا تقوم معه جنود الارض و السّمآء يشهد بذلك امّ الكتاب الّذى خضع له رقاب الّذين شربوا رحيق الوحي من قدح كان على سرير النور امام الظهور مشهوداً

يا ايّها الطائر في هوآئى و الناظر الى وجهى و القائم على خدمة امرى اسمع ندآئى مرّة بعد مرّة ان ربّك كان معك و ذكرك بما يكون باقياً بدوام الملك و الملكوت يشهد بذلك لسان العظمة انه كان على كلّ شىء حكيماً شهد الله انه لا اله الا هو و الّذى اتى بالحقّ انه بحر العرفان لمن فى الامكان و الكتاب الاعظم بين الامم و سلسيل الثّنآء لاهل الانشآء و رحيق البيان للاديان طوبى لمن نبذ الاوهام و اقبل بقدرة الايقان و آمن بالله مولى الاحزاب قل يا ملاً الارض انّ السّدرة تنادى بالحقّ اتقوا الله و لا تكونوا من الغافلين ايّاكم ان يمنعكم ما عند القوم ضعوه و رآتكم مقبلين الى الله الفرد الخبير انه اتى بآيات لا ينكرها الا الّذين اعرضوا عن الحقّ فى يوم فيه اقبل كلّ عالم بصير و كلّ عارف خبير لعمر الله لا ينفعكم ما عندكم يشهد بذلك قلم الله الاعلى فيمقامه الرّبيع اسمعوا يا ملاً الارض ما ارتفع من شطر السّجن ثمّ انظروا ما اشرق و لاح من هذا الافق المنير قد سرت نسمة الفضل و هيكل العدل ينادى امام وجوه من فى السّموات و الارضين ارحموا على انفسكم و لا تتبعوا كلّ جبّار عنيد قل انظروا بعين العدل الى السّدرة و اثمارها و الى اللواح و آياتها و الى الكتب و اسرارها و الى البحر و امواجه و النور و اشراقه و لا تكونوا من الغافلين

يا ايّها المذكور لدى المظلوم بعد از خروج از ارض طاء در ليالى و ايام حزب الله را بمعروف امر نموديم و از منكر نهى تا آنكه سلاح باصلاح تبديل شد حال قريب چهل سنه ميشود نزاع و جدال مرتفع گشته بشأنيكه در بعضى از مُدُن كشته شدند و نكشتند و قبل از اربعين آنجناب ميدانند و شنیده‌اند در هر سنه محاربه واقع و جمع كثرى از نفوس مقتول جميع اشيا شاهد و گواه كه اينمظلوم عمل نمود آنچه را كه سبب خير و حفظ اهل ارض بوده ولكن ملّت و دولت هيچيك آگاه نگشتند و ملتفت نيستند چندی قبل واقعه عظيمى در عشق آباد ظاهر يكي از اوليای حق را بقسمى شهيد نمودند كه آثار مظلوميتش بر دول خارجه تأثير نمود و نفسى از اينحزب تعرّض نكرد و بر قصاص قيام نمود بلکه از قاتل شفاعت نمودند مع ذلك مشاهده ميشود بغضای معرضين اعظم از قبل ظاهر سبحانه الله انصاف بمثابة عنقا معدوم و تير عدل تحت سحاب ظلم مستور نستل الله تبارك و تعالى ان يؤيد عباده على الرجوع اليه و الانابة لدى باب فضله انه على كلّ شىء قدير البهآء المشرق من افق سمآء رحمتى عليكم و على من معكم و على كلّ ثابت مستقيم و كلّ راسخ امين

این سند از [کتابخانه مراجع بهائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۵ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۱۰:۰۰ بعد از ظهر